

SVENSK MUSIKTIDNING



N:r 20.

Redaktör och utgivare:
FRANS J. HUSS.
Telefon: Vasa 619.

NORDISKT MUSIKBLAD.

Stockholm den 16 December 1898.

Expedition: Kungäternsgatan 56.
Pris: Helår 5 kr. Lönenummer 25 öre.
Annonspolis 20 öre pr petitrad.

18:e Årg.

Solo-kvartett för kyrkosång från Leipzig.

Kyrkomusiken har, det kan ej nekas, under det sista decenniet ryckt ett betydande steg framåt i vårt land. Efter att under ett århundrade hafva legat i en stelnad vintersömn, har öfver denna sköna konstform friska tinande vårvindar börjat blåsa inom våra gränser. Några varmt intresserade män började på olika platser anordna liturgiska vespergudstjänster, med sitt mångsidigt rika innehåll af kyrkomusikens tre olika arter: församlings-sång, liturgisk (gregoriansk) vexelsång och flerstämmig körsång. Detta var de första väckande solglimtarne. Kom så vår nya handbok med sitt naturliga bihang »den nya mässmusiken», hvilken utarbetande lyckligtvis lades i de bästa händer, och som en gång färdig väckt berättigadt bifall äfven hos Tysklands främsta auktoriteter på detta område, fastän våra församlingar ännu ej på långt när kommit till fullt medvetande om värdet af den skatt de däri äga. Det är dock vårens tid detta och nu fattas blott en ny psalmbok med ty åtföljande ny koralbok, utarbetad af lika kompetenta och saken hängifna personer, och vi skola säkert kunna glädja oss åt att sommarsolen

strålar på den svenska kyrkomusikens firmament. Men Tyskland är dock vår förgångsman. Bellerman, Vestphal, v. Winterfeld, Schoeberlein, Köstlin, v. Liliencron, Riedel, se där några namn tagna utan annan ordning än som de runnit mig i minnet, ur den skara af män, som forskat och verkat för den evangeliska kyrkomusikens återställande i Tyskland. Berömda kyrkokörer hafva ju äfven sedan länge

funnits därstädes och särskildt har Leipzig sedan århundraden varit berömt såsom en plats, där kyrkosången stått högt och rönt stor omvårdnad, ej minst genom den berömda Thomaskören.

Af särskildt intresse bör det under dessa omständigheter vara att några framstående representanter för den evangeliska kyrkosången i Tyskland under instundande jul komma hit för att gifva oss prof på sin konst, och detta genom program, som upptaga de finaste pärlor den evangeliska kyrkomusiken har att uppvisa. Det är med anledning däraf Svensk Musiktidning denna gång prydd med de fyra kyrkosångs-konstnärernas porträtter.

Denna, såväl inom som utom Tysklands gränser i vida kretsar synnerligen väl kända kvartett, har egt bestånd i omkring 10 år och brukar vid jultiden vanligen göra konsertresor i Syd-Tyskland, men tänker i år, på uppmaning af härvarande Kristliga Förening af Unge Män, styra sin färd till vår kalla Nord för att värma våra hjärtan med sin sång.

Se här en kort presentation af kvartettens fyra medlemmar:

Sopranen är fru Clara Röthig. Hon utvecklade först sina sånggåfvor under ledning af sin fader, som var organist vid domkyrkan i Freiburg; åtnjöt sedan undervisning i sång af



Clara Röthig.



Bruno Röthig.



Eugén Tannewitz.



Martha Haussmann.

den berömde sångläraren Weiss i Berlin och därefter hos den icke mindre värderade sångerskan Augusta Götte i Leipzig.

Hon är gift med kvartettens ledare, herr Bruno Röthig, som äfven sköter tenor-stämman. Han gjorde sina första musikaliska studier under ledning af professorerna dr Riedel och dr Papperitz i Leipzig. I sång utbildade han sig liksom hans hustru för professor Weiss i Berlin. Hans kärlek till kyrkosången väcktes redan genom den i föräldrahemmet flitigt öfvade koralssången, och denna kärlek förstod dr Riedel att utveckla till den högsta entusiasm. Herr Röthig innehar plats som kantor vid Johanneskyrkan i Leipzig.

Altstämman sjunges af fröken Martha Haussmann, som är begåfvad med en fyllig och präktig altröst. Uppvuxen i ett musikaliskt hem i Leipzig, där sången flitigt öfvats och omhulad, har hon utbildat sin röst under den framstående sånglärarinnan Augusta Böhme-Köhler och verkar nu med stor framgång som oratoriesångerska och musiklärarinna i Leipzig.

Basens namn är Eugén Tanne-witz. Han har likaledes uppvuxit i ett af Leipzigs många musikaliska hem, gjorde sina första musikstudier för sångläraren Hus, utbildade sig vidare under resor till England och Skottland och begagnade sig efter sin återkomst likaledes af fru Böhme-Köhlers sångundervisning, till dess han slöt sig till denna kvartett, hvars kyrkomusikaliska uppgifter han helt och fullt omfattar och tillsammans med de öfriga medlemmarne på ett framstående sätt förverkligar.

Till sin beskaffenhet och sitt syfte är kvartetten helt unik. Den eftersträfvat ej stormande hyllning, hvilken ju redan därigenom är utesluten, att den endast uppträder i kyrkor. Den vill helt enkelt tjena konsten och uppbyggelsen. Den har ofta rönt det största erkännande från de inom samhället högst ställda men gläder sig icke mindre åt att i sina kyrkokonserter för de fattiga få göra tillgängligt det skönaste, som den andliga musiken öfver hufvud känner och de vackraste å capellasånger, som de senaste sju århundradena frambragt. I öfver hundra städer har denna kvartett uppträdt och öfver allt från såväl åhörares sida som pressen af alla möjliga skiftningar mottagit det högsta beröm.

De fyra sångarnes styrka ligger, utom i den stora begåfning, som kännetecknar hvar och en särskildt, i dess fulländade samsång. Endast därigenom att dessa fyra personligheter så fullkomligt uppgå i denna gemensamma sak, är det möjligt för dem att föredraga sina sånger på ett så helgjutet sätt, som i hvarje afseende tillfredsställer äfven den finaste kännares öra.

Äfven i behandling af texten äro de mästare, så att intet ord går förlorat genom otydlighet, och de verka lika mäktigt genom det kraftigaste fortissimo, som genom det mest försvinnande pianissimo. Sålunda förklaras omdömen sådana som följande:

»Vi hafva ännu aldrig hört så svåra stycken föredragas på ett så fulländadt sätt». »Uppträdandet efterlämnar ett intryck af något betydande». »En verkligt konstnärlig prestation, inför hvilken hvarje kritik nedlägger vapnen». »I denna sång ligger en trollkraft, som försätter åhörarnes hjärtan i den högsta stämning». »Att så sjunga, det kan kallas att sjunga Herren till ära.»

Mätte omdömena bli lika gynnsamma efter de konserter de fyra konstnärerna komma att gifva här i Jakobs, Östermalms och Katarina kyrkor! Med denna förhoppning hälsa vi »Solokvartetten för kyrkosång» hjärtligt välkommen till vårt land och vår stad!

H. L.

Prenumerationsanmälan.

Svensk Musiktidning fortsattes nästa år med sin 19:de årgång och anbefaller sig i våra musikvänners åtanke. Behovet af en facktidning för musik äfven i vårt land är oomtvistligt, och att den plan, efter hvilken *Svensk Musiktidning* är redigerad, tillgodoser detta behof — nämligen af en populär-instruktiv musiktidning för den musikaliska allmänheten — tycks bevisas deraf, att *ingen annan tidning för musik så länge existerat i vårt land eller ens i den skandinaviska norden*. Längst har af andra sådana hos oss framhårdadt »Ny tidning för musik», fr. 1853 till 1857. Den af Edv. Bäckström förtjenstfullt redigerade »Tidning för teater och musik» 1876 lefde blott ett år, och »Nordisk Musiktiden» utgifven af Warmuth i Kristiania, en tidning som började sin tillvaro 1880, bortdog småningom i början af detta årtionde. Andra dödfödda företag i den vägen hos oss kunna vi förbigå. *Svensk musiktidning* har ej gjort till sin uppgift att hos allmänheten söka tillfredsställa ett lågt begär efter pikanterier, och rafflande kritiker; den har ställt sin uppgift högre, afseende att tillgodogöra så väl vår konsthistoria genom *kontinuerliga uppgifter om operaverksamheten och konserterväsendet* i hufvudstaden samt genom *biografiska uppgifter*, som ock att

* Konsert lär äfven komma att gifvas i Upsala domkyrka.

i det allmänna musikvetandets intresse, meddela *notiser om musikvärldens viktigare tilldragelser* i in- och utlandet, särskildt i *Norges, Danmarks och Finlands* hufvudstäder, *instruktiva uppsatser*, blandade med *följetongsartiklar*, *musikpressens* alster, *musiklitteratur* etc., hvarigenom både *lärorikt och omvexlande innehåll* erbjudes. *Fina porträtt* till biografierna illustrera hvarje nummer.

I det vi frambära vårt tack till dem, som hittills gynnat *Svensk Musiktidning* med prenumeration, hoppas vi på deras fortfarande intresse för densamma och att de äfven skola rekommendera den åt andra musikvänner.

Svensk Musiktidning utgifves 1899, såsom förut, två gånger i månaden (utom juli—augusti, »den döda säsongen») till ett pris af 5 kronor per år. *Musikbilagan*, ett *Musikalbum af valda piano- och sångstycken*, tillfaller endast *helårs-prenumeranter*. Mindre än helårgång beräknas efter lösnnummer (25 öre).

På tidningen prenumereras här å *Expeditionen, Kungstensgatan 56, 3 tr.*, samt i *bok- och musikhandeln*, å *posten och tidningskontor*. I *landsorten* prenumereras bäst å *posten*, då tidningen *fortast* kommer prenumeranterna till handa.

Vördsamt anhålles att *prenumeration* må ske så snart som möjligt; vid *direkt prenumeration* hos *Svensk Musiktidnings Expedition, Stockholm* (Kungstensgatan 56, 3 tr.), tillsändes tidningen prenumeranten kostnadsfritt *genast* den utkommit.

För att spara våra förra prenumeranter besvär vid prenumerations förnyelse, sända vi dem, såsom förut, årgångens första nummer, med anhållan att de som *icke* vidare önska erhålla tidningen ville tillkännagifva detta åt budet eller å tidningsexpeditionen *före* andra numrets utsändande. *Senast* när budet kommer med andra numret torde det första återlemnas af dem, som ej förnya prenumerationen; af dem, som dermed fortsätta, torde då *till budet prenumerationsavgiften* mot *kvitto* erläggas. Dem, som behålla första numret utan att *afsäga* sig tidningen, anse vi oss alltså få fortfarande räkna som prenumeranter å densamma.

Presentkort å tidningen finnas att tillgå å *Expeditionen*, i *musik- och bokhandeln* etc.

Vördsammast
Redaktionen.

Tirfing.

Mystisk Sago-Dikt i 2 akter med för- och efterspel af Anna Boberg, f. Scholander, musik af Wilhelm Stenhammar.

Textinnehåll.

Enligt den mytiska fornsagan var Tirfing namnet på ett svärd, som dvärgar tvingats smida åt Odens sonson Svafrlame. Då de lämnade honom svärdet uttalade de deröfver den förbannelsen, att det aldrig kunde dragas ur slidan utan att blifva någons bane. Spådomen gick i fullbord. Svafrlame dödas med sitt svärd af kämpen Arngrim, hvars namnkunnige son Angantyr ärfde svärdet. Tirfing nedlades i dennes grafhög, då han stupat i striden med Hjalmar den hugfulle. Men Angantyr's modiga dotter Hervor tvang genom besvärjelser sin döde fader att lemna henne svärdet. Det kom sedan i flere mäns ego, alltid stiftande olycka, hvarom Hervarasagan förtäljer.

På denna saga är ofvannämnda, nyss uppförda musikdrama byggt, hvars dramatiska innehåll här följer i korthet.

Förspelet. Scenen föreställer Samsö med de tolf Arngrimssönernas grafkullar. Till venster i förgrunden Angantyr's kulle. I fonden Kattegat. Stilla sommarafton. En herde blåser vallåtar och aflägsnar sig småningom, då Hervor träder fram, sökande bland grafvarne. Hon ropar till sig herden för att få reda på faderns graf. Skymningen faller på, och ett starkt dån går fram öfver ön. Herden utpekar förfärad Angantyr's graf och skyndar ut. Hervor knäböjer och börjar besvärjelserna för Tirfings vinnande. Angantyr's röst svarar ur grafven. Till slut remnar grafven. Angantyr reser sig derur och håller upplyftadt det flammande svärdet, hvilket han lemnar den knäböjande Hervor, som dock måste svärja vid »själens sällhet» att »ej för någon nämna sitt namn, aldrig mäla mänskor sin möbörd» utan till sin dödsdag dölja sitt kön. Hon går eden, uppreser sig, kysser lidelsefullt svärdet och går.

Första akten. En försal hos konung Gudmund i Gläsisvall. En trappa leder upp till jungfruloftet. Väggarne äro behängda med bonader och vapen, derunder synas väggfasta bänkar. En stockeld lyser i salen. Tjenare springa ut och in att förbereda festen. På loftet äro Gullväg och hennes tärnor sysselessatta i väfstolarna. Vidar inkommer och nedkallar Gullväg för att förkunna henne ankomsten af en gäst, hvars namn hon dock får gissa. Gästen är hans vapenbroder Hervardur (Hervor), som han vet att systemt älskar, och han nämner slutligen namnet. I en monolog yppar han en häftig strid inom sig i följd af hans star- ka vänskap för Hervadur, »De få hvar-

ann — men jag mister båda». Bjellerklang höres och Hervardur inträder. De tala om sina bragder och sin vänskap. Vidar går och Hervardur bekänner för sig att hon älskar Vidar; dock — »hvad äro väl nu», säger hon, »mina glänsande segrar, då jag idetta är slagen i grund.» »Du fader har vållat två sköflade lif» utropar hon, besluten att säga Vidar för alltid farväl, sedan gillet är lyktadt.

Andra akten. En högtidssal hos kung Gudmund; till venster högsätet; rundt väggarna bord och bänkar. Midt i fonden en dörr. Vid ridåns uppgång äro Vidar jemte småkonungarne Gjestur Jernhand, Svasur Svintand och Harald Halte samt flere kämpar i salen. Hervardur inkommer och helsar Svasur med handslag. Småkonungarne ha kommit dit att gilja till den sköna Gullväg och antaga att Hervardur har samma mål. De tala hviskande om hans börd, som de ej känna, samt om ryktet att han skall vara född af en jordisk moder och Auka-Thor. Hervardurs många bragder prisas af dem. Konung Gudmund inträder, stödd på Gullvägs arm, och följd af svenner och tärnor. Kungen leder dottern fram till Hervardur, och Gullväg önskar honom blygt välkommen. Vidar kallar nu otåligt alla till bords. De sätta sig och dryckeshornen bäras fram af tjänare. Kämparne sjunga en dryckessång och barden kväder en sång. Småkonungarne skryta hvar öfver sina barder och harpolekare och råka i strid men skiljas åt på kungens befallning. Man har rest sig från bordet och konungen intager högsätet jemte Gullväg. Nu förelägger Gullväg gästerna gåtor. Hervardur deltagar i gissningstävlingen men vet ej att Gullväg är priset för lösningen. Kämparna skratta högljudt åt småkonungarnas misslyckade lösnin- gar och belöna med jublande bifall Hervardur, som finner lösningen på alla tre gåtorna. Konungen leder Gullväg fram till den segrande Hervardur, som slutligen förstår hvad det gäller och med häpnad kastar undan Gullvägs framräckta hand. Stor uppståndelse. Konungen är djupt förolämpad. Vidar blir ursinnig och ger Hervardur ett slag i ansigtet, kallande honom en feg niding. Hervardur drager besinningslöst ur slidan Tirfing, som i eld och lågor dräper Vidar och äfven konungen. Hervardur kastar sig döfvad af förtviflan öfver Vidars lik, kämparna vilja döda honom men hejdas af Gullväg, som hotar att döda sig med Vidars svärd, om de döda Hervardur, hvilken af henne lyses biltog och fredlös från första morgonvåkten. De aflägsna sig. Hervardur reser sig upp och yppar nu för Gullväg att hon är Hervor, Angantyr's dotter, och att hon älskat Vidar, som ej kände att »Hervors mansbörd blott var lånad.» Hervardur griper om Tirfings fäste och går dröjande ut.

Efterspelet. Samma dekoration som i förspelet men i vinterstämning. Storm och dån. Eldar flamma ur grafvarna. Hervor framträder i en grå kappa, höljande samma dräkt som i förra akten. Hon bär Tirfing på sina händer, skrämnd och förtviflad. Hon springer upp på faderns graf och sjunker ned i brinnande bön, hvarefter hon drager Tirfing. Allt slocknar utom Tirfing, som blixtrar och flammor i hennes höjda hand. Hon faller död ned men Tirfing förblir sväfvande i luften öfver henne. Dess flammor aftaga och mörkret inbryter.»

Musikpressen.

Såsom vanligt ha våra musikförläggare till julen utsändt en mängd musikalier, som här i korthet anmälas. Så har utkommit

På Abr. Lundquists förlag,

för piano, 2 händer:

Hallén, Andr.: *Valdemarsskatten*, förkortadt klaverutdrag med förbindande text. Pris 3 kr.; — Meyer-Helmund: *Album*. Kr. 1,50; Beckman, Bror: *Glädjens Blomster*, op. 9. Pr. kr. 1,50. — *Vinterblommor*, nyaste valser, Polkor, Française och Hambopolska, kr. 1,50; — Ölander, John: *Aristokrati*, vals, op. 59. kr. 1: — En Nanna: *Fjärilslek*, vals. kr. 1; — Holtz, Victor: *Solstrålar*, vals, kr. 1; *Gömdt är icke glömdt*, polka, 75 öre; *Helt apropos*, hambopolska, 75 öre; — Pinet, Theodor: *Glädjen högt i tak*, hambo, 60 öre; W. Hedemann-Gade: *Ut i det fria*, hambopolska, 50 öre; *Tennis-Polka*, H. K. H. Kronprinsen värdsam- mast tillägnad; 75 öre; *I mot och medvind*, parad-galopp, 75 öre;

för en röst med piano:

W. Peterson-Berger: »*Mor Britta*», (c—g), visa af F. A. Dahlgren, fru Anna Pettersson-Norrie tillägnad, 60 öre; — Sjögren, Emil: *Fem sånger ur skådespelet »Biltog»* af Edv. Fredin: Svärds visa (c—d), Rolf's visa (c—gess), Ellas visa n:o 1 (e—g), Ellas psalm (e—fiss), Ellas visa n:o 2 (f—f), kr. 1,50: — de Wahl, Anders: *Greta lill* (c—g), visa, ord af tonsättaren. 75 öre.

på Abr. Hirschs förlag,

för piano, 2 händer:

Stenhammar. Wilh.: *Tirfing*, musikdrama i 2 akter med för- och efterspel, dikt af Anna Boberg, f. Scholander. Arrangement för piano af E. Ellberg. Kr. 2,50; — Gluck, C. W. v.: *Balettmusik ur operan »Alceste»*, (n:o 1 af samlingen Flydda tider), 75 öre; Popper, D.: *Gavotte*, arrang., 75 öre; — Sartorio, Arnoldo: *Serenata*, op. 285, pr. 75 öre; — *Sånger utan ord*, populära sånger för fyra mansröster, arrang. för piano af Herm. Berens, J:r; 5:e samlingen. Kr. 1,50.

för Cornett (Piston), Althorn eller

Basun-Solo:

Femtio melodiosa stycken, 2:a häftet af Bibliotek för messingsinstrument. Kr. 1,75;

för en röst med piano:

Stenhammar, Wilh.: ur musikdramat »*Tirfing*»: *Hervors sång* »Min, min är du, Tirfing» (ais—fiss). Kr. 1,50; *Gullvägs visa* (ess—ass) med kör (c—ess) »Löp, spole, löp»; kr. 1,50; *Vidars visa* »Det var sig en jung-

fru» (fiss—fiss), kr. 1: *Hervors monolog* »Jag är kvinna och han är man» (ostr. g. — tvåstr. fiss), kr. 1,50; — Liljefors, Ruben: *Två sånger*: Kung Liljekonvalje (d—d), Säf, säf, susa (h—g), op. 4, kr. 1; *Delsbo-Stintans visor*, upptecknade af Ida Gawell-Blumenthal. Kr 2;

för en röst med gitarrackompanjement:

Sånger, arrang. af A. Eggers. 1:a häftet af Bibliotek för gitarr, kr. 1,50;

sånger för fyra mansröster:

Vid grafven, samling begrafningssånger. Partitur. 1 krona;

På Carl Gehrman's förlag:

Griebel, Tekla: *Pianoskola* för barn, kortfattad vägledning vid den första pianoundervisningen. Svensk upplaga, genomsedd och delvis bearbetad af Richard Andersson. Kr. 2,50; — Hägg, Gustaf: *Stämningar*, fyra pianostycken, op. 17. Kr. 1,50; — Glinka, M.: *Mazurka* ur »Livet för Zaren», 75 öre; — Raebel, Max: *Stämningsbilder*, tillagnade fru Eva Nansen; op. 18, kr. 1,50; *Norska Danser*, tillagn. Anders Lundberg, op. 12, kr. 1; *Valse*, tillagn. fru Helma Kihlgren, op. 2 (Ass dur), kr. 1;

för en röst med piano:

Bechgaard, Jul: *Mitt och Karins hem* (d—ess) à 50 öre; — Hägg, J. Ad.: *Tolf Sånger och Visor*. N:o 1 Blomman, (e—e eller giss), 2 Härlig är högsommarens prakt (e—f), 3 Vaggvisa (g—g), 4 Jungfrun i det gröna (c—e), 5 Stenning (e—d), 6 Du är min ro (e—e), 7 Lokkelek (e a), 8 Hvem är din lefnads ljus? (g—e), 9 Vårkänslor (e—fiss), 10 Hvar är hon? (d—g), 11 Flickan i skogen (c—fiss). Pris à 50 öre; — Pacius, F.: *Sången* (f—gess), dikt af Emil von Quanten, 50 öre; — Raebel, Max: *Fyra sånger* till dikter af Tor Hedberg. Visa (ess—g), En Vaggvisa (e—g), Vännen (d—e eller g), Vid hafvet (c—e eller a), op. 15, kr. 1; *Harpolekarens kärlekssång*, dikt af Sten Granlund (d—f), 75 öre; *Jul*, dikt af Sten Granlund (h—fiss), 75 öre; — Valentin, Karl: *Den lycklige* (Der glückliche), ord af A. Fitger, öfvers. af K. V., tillagn. Johannes Elmlund (d—e), op. 30 n:r 1; *I Midnattstund*; (Um Mitternacht), ord af Jul. Roden. berg, tillagn. Salomon Smith (c—d), op. 30 n:o 2, à 75 öre; — *Nöka bonnaviser* på väschötamål må bälä ola à melodera åte Sannbergs Eric, kr. 1,50; — *Nordiska Folkvisor* n:o 1—25 (29 svenska, 9 finska, 2 norska, 2 danska), à 25 öre. — Hjort, Fr.: *Hjärtats saga* (c—g); *Den första gång* (d—e) à 50 öre;

4-stämmiga sånger för mansröster:

Gehrmans Kvartett-Bibliotek. N:r 8 H. Palm: *Under rön och syren*, 20 öre; n:r 9 Bechgaard: *Mitt och Karins hem*, 15 öre; n:o 10, H. Bedinger: 20 öre; n:r 11 F. Hjort Polska; n:r 12 W. Peterson-Berger: På fjället i sol, 20 öre;

På Eggeling & C:s förlag, Lund:

För piano, två händer:

Beethoven, L. v.: *Bagatelle*, 50 öre; — *Mirandolina*, Menuett från 1700-talet, arrangement, 50 öre; — *Fandango*, spansk nationaldans, 50 öre; — Langerstädt, E.: *I skogen*, salongsstycke, 75 öre; Lizinsky, Die-mitri: *På högfjället*, salongsstycke, 75 öre; Millöcker, Carl: *Schwabisk folkvisa*, 50 öre; — Oslislo, J.: *En dröm*, fantasi, 75 öre; — Schumacher, H. V.: *Vielliebchen*, gavott, 75 öre; — Söderman, Aug.: *Serenad* (efterlemnadt arbete), kr. 1; — Teilman, Chr.: *Lindelin*, tempo di Gavotte, 1 kr.; *Brudfärden*, stycke i norsk folkton, 75 öre; *Paraphrase* öfver folkvisan »På fjeldet må jeg flytte», 75 öre; Wejdling, Hen R.:

Lisa-Gavotte, tillagn. frök. Elis. v. Platen, 75 öre; *Minne från Krygerslund*, Polonaise brillante, tillagn. fru Elis. Gadd, f. Schartau, 1 kr.; — Holtz, V.: *I ungdomens år*, vals, 1 kr.; *Utmarschen*, marsch, 50 öre; *En tripp till Kongens by*, polka, 60 öre; *På tu man hand*, hambopolska, 50 öre; *Kort och godt*, schottisch, 50 öre; — Trobäck, Gottfr.: *Hippodromen*, marsch, 75 öre; — Eklund, E.: *Elsa Waldeck-Française*, 75 öre; — Sellmore, Ch.: *Staccato-polka*, 75 öre; — Wejdling, H. R.: *Tur och Retur*, 75 öre; *Evas små svärmerier*, vals, 1 kr.; *Vivrosen*, vals, tillagn. frök. Fulvia Ljungquist, 75 öre; *Hvem vill bli min?*, polka, 75 öre;

för två röster med piano:

Palm, Herman: *Under rön och syren* (Sopr. g—f, bas d—c), 60 öre; *Tvenne religiösa dikter* af C. D. af Wirsén: »Herrens gårdar» (S: e—fiss, B: d—d), »Jag sökte så länge» (S: diss—e, B: ostr. h—e), 1 kr.;

för en röst med piano:

Mozart, W. A.: *Papagenos kupletter* ur op. »Trollföjten» (c—d), 50 öre; — Palm, Herman: *Under rön och syren*, 60 öre; *Notturmo* (c—f), 75 öre;

för manskör jämte unison kör med piano:

Palm, Herman: *Fosterländsk hymn*, tillagn. fosterländska studentförbundet i Upsala, 50 öre.

Af denna massa musikalier tillhör en stor del balsalen och vi lemna de der åt sitt värde; något större sådant kan af dem ej pretenderas. Vi kasta sedan en kort blick på det öfriga i ordning efter förlagen. Särskildt intresse väcka bland allt det andra de båda pianoarrangementen ur Halléns och Stenhammars nya operor. Den musik, som i den förstnämde »romantiska opera» Waldemarsskatten här föreligger, synes ha flere framstående egenskaper, som framkalla goda förväntningar om detta verk vid dess förestående framträdande på scenen. Detta är allt hvad vi för närvarande, i brist på utrymme, kunna säga om detsamma i klaverutdrag. — Meyer-Helmunds Album innehåller rätt välklingande salongsstycken af medelsvår grad. — Mycket lätta äro Bäckmans småstycken, i allmänhet väl och osökt harmoniserade, också äro de, såsom titelbladet upplyser, skrifna för en vän som var nybörjare och höll på att taga ut »Glädjens blomster», den bekanta folkvisan, på sitt piano. — Af sångerna på samma förlag är Bechgaards en mycket enkel melodisk sång. Peterson-Bergers vackra sång »Mor Britta» och de Wahls komiska »Greta lill» gjorde sig mycket omtyckta, då fru Norrie sjöng dem på sin soaré i förra månaden. Sjögrens »Biltog»-sånger äro af mindre omfång, men små godbitar. Den största, »Rolf's visa», hade vunnit på att hållas i gladare ton, motsvarande den muntra texten.

Det lilla klaverutdraget ur »Tirfing» — att nu vända oss till de Hirsch'ska musikalierna — börjar med gästernas ankomst till kungagillet, och innehåller vidare Hervors entré i prologen, väfvarvisan, bardens sång, Vidars visa i folkton och ett par andra mera melodiska motiv. Af pianomusiken fram-

står ytterligare Glucks sköna balettmusik ur »Alceste» och arrangementet af Poppers bekanta gavotte för violoncell. Ett mera vanligt salongsstycke är Sartorios »Serenata». — Samlingen »Sånger utan ord» innehåller 20 kör- eller kvartett-sånger, deribland A. F. Lindblads »En sommarafon», Pacius' »Suomis sång», Lange-Müllers »Serenade», Södermans »Sjung, sjung», Möhrings »Sof i ro», Wennerbergs »Hör oss Svea» etc. — Samlingarna för flöjt samt för messingsinstrument innehålla ett rikt och godt urval, som här ej kan specificeras.

Vi komma nu till förlagets sånger. Bland dessa göra sig sångerna ur »Tirfing» särskildt bemärkta. Ett intressant sänghäfte är äfven Liljefors', hvars framstående egenskaper som tonsättare vi förut påpekat. — »Delsbostintans visor», väl bekanta från »Skansen», utgöra ett häfte med 20 sådana, föregångna af ett lustigt företal på Delsbo-språk »Täll dom som häkter läsa», illustrerad med landskapsvyer och porträtt af »stintan», n. m. fru Gawell-Blumenthal. Sångernas omfång hålla sig mellan ostr. a och tvåstr. ess eller e. — Gitarrbibliotekets första häfte inledes med grepptabell för gitarr, skalöfningar, brutna ackord och ackord i olika tonarter. Sångerna äro 18 bekanta och omtyckta sådana af A. F. Lindblad, Kjerulf, Josephson, Wennerberg, Laurin etc., i höjden uppgående till tvåstr. e, få af dem något högre. — Körhäftet »Vid grafven» börjar och slutar med psalmerna 452 och 162, vidare upptagande de vid begrafningar ofta utförda »Kyrie» af Josephson, »Ave verum» af Mozart, Geijers »Stilla skuggor» och »Svanhvits sång», Flemings »Integer vitæ», Beethovens »Om döden», sånger af Randel, P. U. Stenhammar, Norman och Herm. Palm. Vi sakna bland dem Neefes vackra sång »O huru ljufligt hvila de salige».

Bland Gehrman'ska förlagsartiklarna finna vi en »Pianoskola för barn» af Tekla Griebel, från danskan delvis bearbetad af Rich. Andersson, som påpekar den såsom det första pedagogiska arbete för nybörjare, grundadt på »åskådningsmetoden». Skolan tycks också vara afsedd för mycket små nybörjare och för sådana rätt lämplig. — Af förlagets pianomusik framstår isynnerhet Gust. Häggs »Stämningar», särdeles intressanta stycken, benämnda »På sjön», »Aftonstämning», »Irrbloss», »Dröm». En samling andra rätt anslående stycken äro Max Raebels »Stämningsbilder», äfven med tyska rubriker. Dessa styckens tillagnan åt fru Nansen och hans häfte »Norska danser» låta oss förmoda att tonsättaren är norsk. I den andra »stämningssbilden», en bröllopsmarsch, är, underligt nog för en sådan, mollstämning förherrsande. De norska danserna intressera såsom folkmelodier med stundom något vilda harmonier såsom i n:o 1 giss och e i di-

skanten mot qvinten d—a i basen. Ett rätt vackert salongsstycke är Raedels »Vals» i ass dur, likasom »Mazurkan» ur Glucks bekanta opera »Lifvet för zaren» (först uppf. 1836). — Sångerna af J. A. Hägg äro i en gammaldags enkel stil. Enkelt melodiska, men något mera moderna äro Hjorts sånger; »Sången» af gamle Pacius påminner om Collans stil. Raebels sånger äro tilltalande; i synnerhet är »Jul» mycket stämningsfull. Mera harmoniskt komplicerade äro Valentins, ämnade för både tysk och svensk publik, för öfrigt att väl rekommendera åt våra sångare. Lustiga äro »bonnavisorna» med sin vignett af speleman på tunnan. De gå i höjden upp till f eller g. Särskildt textblad medföljer dem. I samlingen »Nordiska folkvisor» har man de flesta af våra mest kända och omtyckta sådana. Harmoniseringen är i en och annan af dem mera sökt och modern, än lämpligt för folkvisan. I Gehrmans »Kvartettbibliotek» nr: 8—12 återfiner man ett par, som »Sällskapet för svenska kvartettsångens befrämjande» utgifvit i sina häften.

Eggelings musikalier höra till det mera populära slaget. Beethovens »Bagatelle» är en gammal bekantskap, likasom Papagenos kupletter ur »Trollflöjten», Södermans posthuma »Serenad», med hans porträtt på titelbladet, är af mindre betydenhet, såsom i allmänhet hans pianostycken. Rätt lifligt och välklingande är Wejdlings »Polonaise». — Bland sångerna finner man Palms omtyckta kvartett »Under ronn och syren» både såsom duett och solosång.

—*—

Musikbref från Paris.

D. 30 Nov. 1898.

»L'Association artistique des Concerts Colonne» firar i år 25 årsjubileum och Colonne ämnar därför gifva en »serie Jubilaire de festivals», hvarunder de 25 årens repertoar skall passera revy, omfattande de förnämligare verken af Beethoven, Berlioz, Massenet Mendelssohn, Liszt, Schumann, Saint-Saëns, Wagner och andra storheter. At hvar och en af dessa mästare skall egnas en särskild seance, eller rättare sagdt två, då ju samma program upprepas två söndagar å rad. Vi skola således bl. a. få några klassiska seancer som ett angenämt afbrott i Wagnerentusiasmens tidevarf. Tant mieux. Denna idé, som gör Colonne all heder, innebär en rättvis hyllning åt de mästare, på vars konto ju äfven får skrivas en god del af de 25 årens ära och framgång. Serien af nu lefvande franska kompositörer inleddes d. 6 med en Massenet-konsert.

Massenet anförde sjelf och blef föremål för formliga ovationer, som så mycket mer borde ha rört honom, som det lörjar bli »chic» bland »des jeunes»,

i detta Wagnerförgudningens tidevarf att ringaktande tala om dem, som varit deras lärare, och äfven M. efter debutens motgångar och framgångens ära och ryktbarhet redan sett prof på sina samtidas otacksamhet och glömska.

Hvilken uppfattning man än gjort sig af Massenets konstnärskap, kan man väl dock ej undgå att i honom beundra ett verkligt skapande geni och beröras af den charme, som strömmar en till mötes ur hans verk.

Konserten började lyckligt med hans första orkestersuite, skriven 1864, som förskaffade den då 22-årige kompositören Prix de Rome. Full af ungdomlig friskhet och djerfhet visar den redan gryende drag af den Massenet vi känna och är isynnerhet intressant i afseende på de för den tiden enorma nyheterna deri, som också gäfvö anledning till en häftig polemik efter dess utförande på »Concerts Pasdeloup».

Ett mindre lämpligt val syntes oss deremot »la Meditation de Thais» vara, väl obetydlig å en konsert, hvilken skall lemna en så fullständig »aperçu» som möjligt af de olika sidorna i mästarrens talang.

Som ett lysande prof på M:s eminenta instrumentationsförmåga gafs den af glödande kolorit mättade suite ur »Esclarmonde», hvilken opera med mycken framgång gått på Opéra comiques scen. Af dess tre nummer blef isynnerhet »Hymenée» till en verklig triumf för tonsättaren. Efter det berömda andantet ur Scènes alsaciennes», hvars tjusande kärleksduett mellan klarinett och violoncell, som alltid väckte beöfvande applådsalvor, afslöts konserten med den beundransvärda scenen ur 3:dje akten af »Le Mage». — Som oratorie kompositör har M. väl näppeligen sin starka sida; de från detta område hemtade »La vierge» och »Madaline à la Croix» gingo en också temligen spårlost förbi. En välkommen tillökning på programmet, oaktadt dess längd, var söndagen derpå några nummer ur »Herodiade». (Inom parentes sagdt skall detta verk i vinter upptagas på operan för m:me Calvés skull, som snart skall uppträda på denna scen).

I söndags gafs Saint-Saëns-konsert. Publikens hållning var betydligt kallare än vid Massenet-konserten. Kanske berodde det på att tonsättaren var hindrad att anföras eller också på programmets något kaleidoskopiska sammansättning, som ej gaf full rättvisa åt de skilda formerna af mästarens geni.

Saint-Saëns är naturligtvis ej så populär i sitt hemland som Massenet. Hans sångmön har ej alls denna lyriska omedelbarhet och lidelsefullhet, som så tju-sar hos denne; på scenen har han derför endast lyckats uppnå en succès d'estime; men i gengäld eger han betydligt större originalitet, lärdom och djupsinne, som ock gör honom så mycket mera omtvistad och som förlägger

hans styrka på det oratoriska och symfoniska området.

Fullt representativt i afseende på hans mera glänsande egenskaper var egentligen endast det sista numret på programmet, »Le Deluge», som visserligen i sig är nog att tillförsäkra sin upphofsman odödlighet. Chatelet-konserterna skola visserligen sysselsätta sig med orkestersaker endast, men man kunde gerna ha gjort ett undantag från regeln för att gifva något verk från kammarmusikens område, der ju S. skurit några af sina vackraste lagrar. Nu fick man i stället höra det temligen konventionella »Caprice Héroïque» (première audition) och den mindre tråkiga, pittoreska »Rapsodie d'Auvergne», der Diemer glänste med sin smidiga teknik, sångnummer ur »la Fiancée du Timbalier», »Phryné», »Antigone» m. m. Colonne fortsätter äfven denna säsong sina med så mycken framgång gifna torsdagsmatinéer, hvilka i sin egenskap af ett slags lefvande allmän musikhistoria utgöra en ej oviktig insats i det franska musiklifvet. Dessutom skall han utföra musiken till följande dramer, som spelas på Odeon: Déjanire af Saint-Saëns, »Le malade imaginaire» af Molière, musik af Saint-Saëns, »Struensee» med Meyerbeers musik, Schumanns »Manfred» samt »Athalie» och »l'Arlésienne».

Hos Lamoureux har gifvits första akten till »Tristan och Isolde» i sin helhet, till stor glädje för dem som ej älska fragmentsystemet.

Denna underbara kärleksapoteos har blifvit för mycket kommenterad för att jag skulle ingå i en närmare analys deraf Jag inskränker mig endast till att nämna, det den, ehuru lösryckt från sin sceniska ram, ej förfelade göra ett djupt intryck på den andaktsfullt lyssnande publiken.

För den som för 12 år sedan assisterade vid dess första uppförande på Edenteatern bör det ha varit intressant att iakttaga hur litet denna publik liknade den, som då visade mera nyfiken förvåning än entusiasm. Men huru har ej Wagner också trängt igenom hos musikvännerna här, som nu äro förtrogna med de flesta af hans verk, tack vare den outröttlige Lamoureux's bemödanden. L. är f. n. i London. I sin måg Mr Chevillard har han lyckligtvis fått en dirigent, åt hvars säkra, erfarna och om grundliga Wagnerstudier vittnande ledning han med oinskränkt förtroende kan öfverlemna sin orkester.

G. S.

—*—

Endast den har gagn af berömmet, som förstår uppskatta klandret.
Rob. Schumann.

Erfarenheten har visat, att publikens samfälda utlåtande nästan alltid är rättvist.
K. M. v. Weber.

Från scenen och konsertsalen.

Kgl. teatern. Dec. 1, 3 Mozart: *Figaros bröllop*. — 3, 15 Verdi: *Trubaduren* (¹⁵/₁₂ fru Östbergs 25 års-jubileum som scenisk sångerska). — 4 Donizetti: *Regementets dotter*; Balett: *Dansdivertissement*. — 5, 11 Mascagni: *På Sicilien*; Leoncavallo: *Pajazzo* (Canio: hr Lemon). — 8, 14 Mozart: *Don Juan* (14 dec. 325:te gång.). — 9, 12 Wilh. Stenhammar: *Tirfing*, mytisk sagodikt i 2 akter med för- och efterspel af Anna Boberg, dekor. af C. Jansson (Hervor, Gullväg: fru ar Linden, Lindberg; Angantyr, Gudmund, Vidar: hrr Elmblad, Sällergren, Forsell; Gjestur, Svasur, Harald: hrr Bratbost, Söderman, Henriks-son; en bard, en herde: hrr Bergström, Lejdström). — 10 Donizetti: *Regementets dotter*; Balett: *Dygnets timmar*.

Vasa-teatern. Dec. 1—15 Sidney Jones: *Geishan* (14 dec. 50:de gång.). — 4, 11 *Verm-ländingarne* (matinée).

Svenska teatern. Dec. 4, 11 *Bröllopet på Ulfåsa* (matinée).

Musikaliska akademien. Dec. 4 Bellmans-körens konsert. Biträdande: fru Davida Afzelius, frök. Alf. Larson, en musikalskare. Dirigent: hr E. Åkerberg.

K. F. U. M:s konsertlokal. Dec. 8 Konsert af frök. Sigrid Carlheim-Gyllensköld. Biträdande: grefvinn. Ebeth Mörner, konsert. mäst.: L. Zetterqvist, hr V. Wiklund (ackomp.).

Sveasalen. Dec. 11 Quartettsångare-Förbundets matiné.

Premiären af »Tirfing» gestaltade sig till en musikdramatisk högtid inför en fullsatt salong i närvaro af konungen, kronprinsen samt prinsarne Carl och Eugen. Efter aktsluten måste såväl de utförande sångartisterna som kompositören, hvilken själf dirigerade, flerfaldiga gånger framträda och mottaga den lifligaste hyllning och till slut äfven den talangfulla textförfattarinnan, som äfven lemnat skizzer till en del af de utmärkt effektfulla dekorationerna. Hr Elmblads regie förtjenar särskildt beröm och äfven han fick mottaga publi- kens tack.

Af de utförande framstå i främsta rummet fru Linden med ett ofantligt svårt och ansträngande parti, men äfven öfriga medverkande kunna med all rätt berömmas. Hr Forsells ypperliga röst och hela framställning af Vidar gjorde stor verkan, fru Lindberg gaf en särdeles liflig och behaglig, i andra aktens tragiska slutscen äfven dramatiskt kraftfull bild af den nordiska kungadottern, likasom hr Sällergrens ståtliga kungagestalt tog sig fördelaktigt ut. För framställningen af käm- pen Angantyr lämpade sig väl hr Elm- blads väldiga stämman, och hans sång ur grafhögen utmärkte sig för särdeles tydligt uttal. I hr Bergström hade fadern en god representant, och äfven småkonungarnes och herdens mindre partier uppburas väl.

Det skulle kräfa ett utrymme af flere spalter att gå kompositionen och sjelfva dikten närmare in på lifvet, men detta saknas oss nu. Såsom total- omdöme kunna vi säga, att dikten är ett poetiskt dramatiskt verkningsfullt

arbete, om ock ett och annat trivialt uttryck kan påpekas och man har svårt att förklara såväl Vidars till svartsjuka och vansinne gränsande vänskap för vapenbrodern Hervadur, som dennes obekantskap med att Gullväg är priset för gissningen af gåtorna. Betrakta vi nu musiken, så finna vi den onekligen vittnande om en eminent förmåga att behandla orkestern. Hr Stenhammar har, äfven i användandet af ledmotiv, Wagner till förebild i hans musikdra- mer, men visar sig också stå på egen grund. Hans förkärlek för orkester- arbetet förleder honom dock till upp- sökande af klangverkningar, som stå närmare missljud än väljud, och till longörer af tröttande slag, eller, såsom i prologens besvärjningsscen, till tåla- modspröfvande motivupprepning. Lon- görerna förekomma synnerligast i för- och efterspelet samt i monologerna. Vackra melodiska partier saknas emel- lertid icke. Såsom sådana kunna fram- hållas slutet af prologen, väfverskornas kör med Gullvägs alternerande sång, duon mellan henne och Vidar samt den- nes visa i folkton, scenen vid Hervadurs ankomst med bjällerklängen, då dör- rarne slås upp och det vackra vinter- landskapet visar sig. Ytterligare i an- dra akten musiken vid gästernas an- komst och bardens sång. Gillescenen är utmärkt af stor liflighet, äfven i musi- kaliskt hänseende, och småkonungarnes uppträdande deri ett omvexlande och muntrande element. Epilogen, med sin nattstämning, med dån och storm samt Hervors jämmer, är en kraftfull teck- ning, men tröttande nog. På det hela är »Tirfing» emellertid ett intressant verk, som håller uppmärksamheten fängslad. Betydande förkortningar må- ste dock göras, så att pjesen slutar åtminstone en timme före midnatt.

Fru Emilia Walters Lindblads- afton hade ej lockat så talrik publik, som dock var gifmild på bifall. Sån- gerskans röst har naturligt nog ej samma friskhet, som då hon, Emilia Spångberg, för tretton år sedan debu- tetade på K. operan, men hon förfogar öfver ett vackert messa di voce, som hon ock mycket anlitade. De mera lifliga sångerna, såsom »Får gå» och »Skjutsgossen» blefvo också litet matta. Deremot lyckades hon väl med sänger sådana som »En sommardag», den stäm- ningsfulla »Om natten», »Asra» m. fl. I en rätt vacker pianotrio af Lindblad utmärkte sig hrr L. Zetterqvist och Ax. Bergström såsom violinisterna.

Fröken Carlheim-Gyllenskölds konsert gafs för nära fullsatt salong. Den inleddes med Beethovens härliga »Kreutzer-sonat», mästertligt utförd af hr Zetterqvist och konsertgifvarinnan, som dessutom spelade Chopin-nummer, ett anslående stycke af Sinding (op. 25 n:o 1), Mélodie af Gluck och Taran- tella af Liszt, allt inbringande rikt bi- fall och äfven en lagerkrans. För för- sta gången fick man göra bekantskap

med grefvinnan Ebeth Mörners sång- talang. Den unga sångerskan har ej stor men behaglig röst och synes ha sin styrka i en uttrycksfull framställ- ning.

Bellmanskören häfdade på sin kon- sert sitt rykte om god sammansjung- ning och friskt klingande röster samt utmärkt föredrag under hr Åkerbergs ledning. En musikalskare med god tenor- röst hade i ett par Bellmanskörer solo- parti, som dock saknade rätta Bellmans- stilen. Mycket värdefullt biträde lem- nade fru Davida Afzelius, hvars här- liga altstämma och förträffliga föredrag i sånger af P. Heyse (Dyvekes), Sved- bom och Åkerberg verkligent eutusiasme- rade publiken. Hr Åkerbergs arrange- ment af Bellmanssångerna kan beröm- mas. Konsertens slutnummer, Svedboms lustiga »Hej dunkom», och »Säterjentens söndag» af Ole Bull framkallade sär- skildt lifligt bifall.

Quartettsångareförbundets ma- tiné under hr J. Ullstedts ledning hade ett mycket omvexlande program med körer, soloquartetter, ypperligt före- draga »Gluntar» samt violinsolo (hr G. Molander) och syntes ha framkallat högsta belåtenhet hos de talrika åhö- rarne.

— 3 —

Från in- och utlandet.

Kgl. Teatern. Beethovens födelsedag firas äfven i år med konsert och upp- förande af »Fidelio». Under införfning äro »Enleveringen», »Hvita frun», »Oberon», »Lohengrin», »Flygande holländaren» och Halléns nya opera »Valdemarsskatten» samt den vanliga julpjesen »Vermvändingarne».

K. Musikkonservatoriets offentliga uppvisning har egt rum d. 13—15 dec. För närmare omnämnande af den- samma saknas för dagen utrymme. Föl- jande examina hafva d. 12 d:s blifvit aflagda:

organistexamen af Signe Schilling, Hudiksvall, Anna Margareta Ulrika Östberg, Jönköping, Franz Oscar Ed- vin Rendal, Stockholm, Otto Fredrik Daniel Ullman, Göteborg och Herman Konrad Birger Åkerberg, Malmö;

musiklärare- och kyrkosångareexamen af Ester Fredrika Elvira Hjort, Göte- borgs stift, Ada Ellen Kristina Häss- ler, Kalmar stift, Olalla Juan Magnus Morales, Spanien, Karl Vilhelm Da- niel Petersson-Jeisker, Linköpings stift, Hanna Helena Åhman, Uddevalla, Ebba Isabella Öhrwall, Lunds stift, Herman Konrad Birger Åkerberg, Malmö, och Nils Larson-Ingloff, Lunds stift;

endast kyrkosångareexamen af Karl Gustaf Valfrid Rehnfeldt, Stockholm; *direktörsexamen* af Carl Teodor Crona, Stockholm.

Specialbetyg ha tilldelats i sång Hulda Susanna Aurora Gunnarson, Göteborg, samt

i pianostämning Gustaf Hjalmar Heintze, Jönköping, Adolf Julius Erhard Hjort, Göteborgs stift, Frans Julius Larsén, Kalmar stift, och Herman Konrad Birger Åkerberg, Malmö.

Fru Carolina Östberg, vår utmärkta operasångerska, firade d. 15 d:s sitt jubileum som scenisk sångerska. Det var nemligen denna dag 1873, som konstnärinnan gjorde sin första debut på kgl. operascenen som Anna i »Frischyten». Fru Östbergs porträtt och biografi förekomma i Svensk Musiktidning 1889 N:r 16 och ett nytt porträtt af henne i vår förra årgång. Vi få sedan återkomma till detta jubileums omnämnande och hennes konstnärliga verksamhet.

Hr Andreas Hallén återkom d. 11 d:s från sin vistelse i Tyskland och kommer att stanna här ett par månader.

Hyllningsfest för »Tirfings» kompositör och författarinna, hr W. Stenhammar och fru Anna Boberg, egde efter premiärens slut rum å hotell Rydberg. De i supén deltagande voro så många som salen kunde rymma. Vid champagnen frambar kammarherre af Burén k. teaterns tack till festföremålen och prof. Montelius höll till dem ett humoristiskt tal att tolka publikens känslor och tack. Hr Stenhammar tackade å egna samt fru Bobergs vägnar och slutade med framförande af sin tacksamhet till de i »Tirfing» medverkande artisterna.

Kvartettkompositörernas täflan. Till den af sällskapet för svenska kvartettsångens befrämjande i år utlysta pristäflan, för hvilken tiden utgick den 1 d:s, ha inlemnats ej mindre än 68 kvartetter. Denna årsskörd på kvartettkompositionens område måste betraktas såsom synnerligen riklig, och utvisa resultaten af denna och föregående täflingar, att intresset för vår svenska kvartettsång är i ständigt stigande.

Gustaf Bergström, den som komiker utmärkta skådespelaren och operettsångaren vid Södra teatern, har af konungen tilldelats medaljen »Literis et artibus».

Solo-kvartetten för kyrkosång från Leipzig, utförligare omnämnd i början af detta nummer, kommer att konserteras här d. 27, 28 och 29 dec., hvar om närmare meddelas å sista sidan.

Operasångaren Gustaf Henriksson firade nyligen sitt 25-årsjubileum vid operan. Han undertecknade sitt första kontrakt d. 2 december 1873.

Frederik Frederiksen, den bekante violinvirtuosen, född i Göteborg af norska föräldrar och bosatt i London

gaf der den sista november i förening med sin fru född Grace Henshaw sin sjunde årskonsert, inledd med Raffs pianotrio i G dur, op. 112. Stort intresse väckte »Rhapsodie Suédoise» af Sauret, nu första gången spelad i England af hr Frederiksen, hvilken, som bekant, är elev af denne mästare och ofta under hans resor får förtroendet att in-formera hans elever. Konserten afslöts med ett violinsolo af hr Frederiksen, Wieniawskis bekanta »Faust-fantasi». Fru Frederiksen, pianist och »associate» vid kgl. musikal. akademien i London, deltog i trion och spelade med stor talang »Widmung» af Schumann-Liszt samt Valse-Caprice af Rubinstein. Artistparet rönt lifigt bifall af publiken.

Jubileum. Kompositören, musikdirektör V. Th. Söderberg firade den 8 dec. sitt 25-årsjubileum som organist i Karlshamn, der en fest till ära för den mångårige ledaren af stadens musiklif gafs å stadshuset.

Å Arbetare-Institutets folkkonsert d. 4 dec. utfördes en pianotrio af E. Andrée jemte flere piano- och sångnummer. Medverkande voro frökn. M. Olson och H. Munthe, en musikalskarinna, hrr O. Sandberg och B. Pettersson samt institutets kör.

Skandinaviska orgelfabriken har nyligen levererat flere orglar till medlemmar af k. familjen, Sålunda har konungen köpt en orgel för användning i slottskyrkans kor och prins Bernadotte ett liknande instrument, som han skänkt till K. F. U. M. i Göteborg, samt slutligen kronprinsessan en orgel, som hon skänkt till väfskolan å Tullgarn.

Paris. Den nya Opéra Comique kunde äntligen invigas d. 7 december i närvaro af republikens president med familj, ministrar, ambassadörer och framstående personligheter som representanter för den literära och artistiska världen. Programmet var sammansatt af delar ur »Mignon», »Mireille», »Carmen», »Manon», »Lakmé», »Lalla Rookh» och andra verk af döda och nu levande franska operakomponister.

— × —

Ett och annat från musikvärlden.

Beethovens förfäder. I en »Historik öfver gator och offentliga platser i Antwerpen» meddelar Augustin Thys följande: I n:o 33 Longue rue Neuve bodde Beethovens farfars far, skräddarmästaren Heinrich Adelard van Beethoven. Huset, som han köpte in 1713, kallades »Sphæra mundi». Till följd af inträdande nöd och familjestridigheter lemnade ett af de tolf barnen föräldrabuset 1731, nämligen sonen Ludvig, Beethovens farfader, hvilken blef kurfurstlig kapellmästare i Bonn.

Adelina Patti på Craig-Y-Nos. Den berömda divan har åter hemtat sig efter det slag som träffade henne genom hennes mans, Nicolinis död. Tenorsångaren Ernst Nicolini, med hvilken hon gifte sig för tio år sedan, adled, såsom bekant, i början af detta år. Adelina Patti är mycket road af broderi och har under den första enke-sorgen ifrigt arbetat på och äfven avslutat ett sådant, som framställer hennes slott Craig-Y-Nos i snöbetäckt vinterlandskap. Broderiet lär vara bestämdt för prinsen af Wales. Vidare egnar sig divan mycket åt bön och religionsöfningar. Hon har köpt en papegoja, som allt emellanåt ropar till henne: »Lofvad vare Gud! Och der, signora, har du förrättat din bön?» Divans skönhet har ej lidit något genom förlusten af hennes make. Att döma af hennes senaste fotografi skulle man anse henne för en dam om 28 år, då hon i det närmaste är dubbelt så gammal. Man får dervid taga i betraktande, att signoran håller sig med egen fotograf, som i retouchering är en mästare.

På tal om den afidne Nicolini lär han ha efterlemnadt en förmögenhet af en million, som han testamenterat åt Adelina Patti och sina tre barn i första giftet. Patti har emellertid afstått från sin andel. Hon har nu förlofvat sig på nytt såsom är allmänt bekant.

Musikaliskt Kuriosum. Vid Mazérska sällskapets första sammankomst på denna höst på Hasselbacken, hvarom förut här är nämnt, förekom efter supén bland då utförd musik en märklig duett. Sällskapets ordförande, herr M. Davidson, framtog nämligen en den 4 febr. 1874 af märket A. F. L. (Adolf Fredrik Linderoth) tagen kopia af ett notblad, i enkla notsystem på omskring 8 rader upptagande ett tema, hvaraf skulle bildas en duett för 2 violiner, då det spelades sålunda, att bladet lägges på ett bord, der de spelande ställa sig på hvardera sidan derom eller midt emot hvarandra och på sådant sätt erhålla hvar sin stämma. Vid bladets omvridning i motsatt riktning blifva stämmorna de spelande emellan ombytta. Detta stycke utfördes på sådant sätt och i sådan ordning af hrr Zetterqvist och Ahlberg samt befanns vara ett märkligt och tilltalande kontrapunktiskt konststycke af största förtjenst, utan dissonanser eller hårdheter. Bladet var betecknad såsom dels »mycket sällsynt» och (förmodligen såsom dess författare) dels med namnen »Pleyel? — Romberg?» Det hela väckte odelad förvåning och beundran.

Sångarbehof. För att bli en god sångare, säger en berömd sångmästare under förra århundradet, behöfves hundra ting; men har han röst, så eger han deraf redan de nittionio.

Sångläraren L. C. TÖRSLEFF,
som nu från Leipzig flyttat till Köpenhamn (Hovedvagtsgade n:o 8 vid Kongens Nytorv), mottager der sångelever.

På Wilh. Hansens förlag (Köpenhamn) har utkommit och finnes att tillgå i musikhandeln:

Fyra dikter

af Carl Snoilsky,
satta i musik för en röst och piano af Ika Peyron.

OBS. Äldre årgångar

af denna tidning, med eller utan musikbilaga, erhållas till nedsatt pris (endast kontant) å expeditionen

F. Frankel & C:s Pianofabrik

rekommenderar sina tillverkningar af **solida, eleganta** pianon och flyglar, försedda med våra nya, **patenterade** uppfinningar, **prisbelönade** med högsta pris.

Begagnade instrument tagas i byte.
Drottninggatan 38, Stockholm.

I Musik- och Bokhandeln:

Populär Piano-Skola

med

Klaviatur-Tabell

för noternas snabba inlärande.

Ny, lättfattlig undervisningsmetod för barn, öfversatt och bearbetad efter

Prof. **H. von Bocklet.**

Häft. 3 kr., i pappband 3: 50, cloth-band 4 kr.

»Enkel, praktisk och fullt systematisk gående i lagom hastighet och utan hopp från det lättare till det svårare. Torde vara den bästa pianoskola vi hittills haft i Sverige. En ytterligare förtjänst hos det verkliga vackra arbetet är att bearbetaren förmått göra det så alltigenom svenskt som det verkligen är.»
(Gotlands Allehanda.)

Elkan & Schildknechts Musikhandel
28 Drottninggatan 28.

Vacker musik till godt pris.

SVENSK MUSIKTIDNING Musikalbum XI

Pris 1 krona

fins till salu å Expeditionen, Kungstensgatan 56, 3 tr., samt i bok- och musikhandeln.

Innehåll: för piano: **Beethoven: Kontradans; J. Schulhoff: Confidence; J. Ad. Hägg: Albumblätter: Impromptu. Lied an...**
Alb. Lindstrand: Minne af Rob. Schumann; Sång med piano: A. M. Myrberg: Svärmeri (a—d).

Skandinaviska Orgelfabrikens Kammarorglar,



hvarå de nyaste uppfinningar och förbättringar tillämpas, äro af våra förnämsta orgelkännare såväl i Stockholm som i landsorten **enhälligt** vitsordade för att vara de **bästa** i Norden tillverkade. Prisbelönte i Köpenhamn 1888 (enda pris med medalj), i Norrköping 1889, i Helsingborg 1890 (första pris). Priskuranter sändas på begäran franko.

Skandinaviska Orgelfabriken.
Kontor och utställning i Stockholm:
Mästersamuelsgatan 24.

Ludwig van Beethoven,

vackert porträtt å kartong, finnes i bok- och musikhandeln å **50 öre.**

Svensk Musiktidnings Expedition.

Pianomagasin.

Flyglar, Pianinos, Tafflar och Orglar från in- och utländska utmärkta Fabriker till de billigaste priser. För instrumentens bestånd ansvaras.

Äldre Pianos tagas i utbyte.

OBS. Ständigt lager af **Flyglar** från Blüthner och **Pianinos** från G. Schwechters berömda fabriker.

Gust. Petterson & komp.

43 Regeringsgatan 43.

Flyglar, Tafflar och Pianinos från J. G. Malmsjö.

Festmarsch

för piano af **Gustaf Hägg.**

Denna vackra och ståtliga marsch finnes nu att tillgå i godtköpsupplaga å **50 öre.**

Svensk Musiktidnings förlag.

Solo-Kvartett för kyrkosång från Leipzig

gifver en serie af 4 konserter härstädes **Tisdagen** d. 27 dec. kl. 1 e. m. i Jakobs kyrka, samma dag kl. 1/2 8 e. m. i Östermalms kyrka, **Onsdagen** d. 28 dec. kl. 1 e. m. i Jakobs kyrka, samma dag kl. 7 e. m. i Katarina kyrka. Kvartettens fyra olika program hafva följande rubriker:

- I. **De kristna högtiderna:** Jul, Påsk, Pingst, Trinitatis.
- II. **Den tysk-evangeliska Kyrkomusikens Mästersångare** fr. 16:e—19:e århundradet.
- III. **Den andliga folkvisan.** Den gammal-tyska, Reformationstidens, Den Böhmsk-mähriska, Den ny-tyska.
- IV. **Från Betlehem till Golgata.** Betlehem, På Kanaans slätter, Getsemane och Golgata, Josefs trädgård.

J. G. MALMSJÖ

GÖTEBORG

Etablerad 1843.

Kongl. Hofleverantör.

Tjuguen första

pris, in- och utrikes.



Flyglar och Pianinos

Beqväma
afbetalnings-
vilkor.

Talrika vitsord

från framstående musici och konstnärer, bl. a. från Alfred Reisenauer, Professor Franz Neruda, Alfred Grünfeld, Moritz Rosenthal, Prof. Franz Mannstädt, Dir. Aug. Körling, Mad. Teresa Carreno, Fru Margareta Stern, Fru Hilma Svedbom, Fröken Tora Hwass samt Kongl. Musikaliska Akademien och Göteborgs mera framstående musici och musiklärarinnor.

Presentkort

å **Svensk Musiktidning**

å 5 kronor

finnas att tillgå å tidningens expedition

Kungstensgatan 56

samt i bok- och musikhandeln.

**OBS.! Vacker och lämplig
julklapp!**

Innehåll: Soloqvartett för kyrkosång från Leipzig (med porträtt af Bruno Röthig, Clara Röthig, Martha Haussmann, Eugen Tannevitz). — Prenumerationsanmälan. — »Tirfing», mytisk sagodikt i 2 akter med för- och efterspel af Anna Boberg, musik af Wilh. Stenhammar (Textinnehåll). — Musikpressen. — Musikbref från Paris af G. S. — Från scenen och konsertsalen. — Från in- och utlandet. — Ett och annat från musikverlden. — Annonser
Årgångens titelblad och innehållsförteckning.

Svensk Musiktidning

— 19:de årgången. —

utgifves 1899 efter samma plan som förut, innehållande **populär läsning i musikaliska ämnen, porträtter med biografier och musikbilaga.** Tidningen utkommer såsom förut två gånger i månaden (utom juli—aug., »den döda säsongen») till ett pris af **5 kronor** pr år, lösnummer 25 öre. Prenumeration sker här å **Expeditionen, Kungstensgatan 56, 3 tr., i bok- och musikhandeln, å posten och tidningskontor i landsorten** prenumereras bäst å **posten.**

OBS. Vigten af en musiktidning i hemmen för musikbildningens främjande påpekas. Svensk Musiktidning är ett sådant organ för hemmet.